

[Rahbæk Møller]

konservative også. De mener noget andet. De mener, at erhvervslivets ejere skal gøres rigere. Det mener vi ikke er nødvendigt, men selvfølgelig skal det fungere derude på arbejdspladserne, det siger da sig selv. I er for så vidt heller ikke uenige med os i, at det vil være bedre at erstatte de nuværende indirekte tilskud med direkte tilskud, men I siger, det er bedre at operere med direkte påbud. Det bliver vi ikke uenige om. Påbud kan have mange fornuftige funktioner. Men stadig væk mener jeg, at det er nødvendigt at afskaffe den milde regn af helt tilfældige penge, der nu bliver strøet ud, og hvis vi gør det uden at gøre noget andet, så rammer vi altså erhvervslivet og dermed beskæftigelsen på en meget sårbar måde. Det skal nødvendigvis erstattes af noget andet, og det vil være selektive tilskud, hvor vi for færre midler kan opnå en bedre effekt.

De øvrige ordførere var afvisende bortset fra et par stykker, der udtalte sig positivt om at kigge på spørgsmålet om repræsentationsfradraget. En generel indvending var, at fradrag ikke er tilskud. Jeg mindes engang, jeg kørte ud ad motorvejen og kom forbi Nærum, da sagde min sidemand: »Der på den ene side, der bor de, der har fradrag, og på den anden side bor de, der har tilskud.« Det er sådan, at hvis man ligger over en vis indtægtsklasse, så får man en ganske betydelig statsstøtte igennem fradragordningerne. Vi kender det måske mest fra parcelhusene, fra boligerne, men det gælder meget generelt. Hvis man er under en vis indtægtsklasse, så får man også nogle tilskud, men de er mindre, og de gives meget direkte. Det er noget af det, vi gør op med her. Vi har ikke noget imod – tværtimod, vi anser det for nødvendigt – at støtte erhvervslivet. Som sagt er vi tilhængere af et sundt erhvervsliv. Men denne milde regn af penge, der deles ud meget tilfældigt, er vi imod. Vi ønsker dem præcist anvendt.

Hr. Anders Poulsen afviste et af forslagene, det var forslaget vedrørende forskudsafskrivninger, med, at ellers kunne store investeringer ikke foretages. Det, der er tale om med forskudsafskrivninger, er i virkeligheden en slags direkte erhvervstilskud. Det, der sker, er, at man har en afskrivning, som ikke er begrundet i, at objektet forringes, men som udelukkende gives for at levere en form

for rentefri kredit til dem, der foretager investeringen.

Hr. Kjelgaard sagde, at afskrivningsreglerne er nødvendige. Det har vi ikke anfægtet på noget tidspunkt. De almindelige afskrivningsregler, der har sin baggrund i, at man afskriver på maskiner og andet, fordi de ganske enkelt forældes, er ikke anfægtet i nogen af de foreliggende forslag. Alle forslagene går udelukkende på afskrivninger, der ikke er direkte driftsmæssigt begrundet.

Fru Aase Olesen rejste specielt problemet om bygningsafskrivninger og sagde, at bygningerne stiger ikke i værdi, men falder. Det gælder givetvis for meget specielle produktioner, at bygningerne slides ned, og derfor kan der være en baggrund for at beholde afskrivningsreglerne for visse meget specielle typer erhvervsbygninger. Men generelt gælder det nu altså, at fast ejendom stiger, og det gælder også produktionsbygninger.

Jeg tror ikke, jeg vil gennemgå hele listen af indvendinger, de var meget generelle sådan set, og jeg er vist kommet ind på det meste af det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af moms på visse fødevarer.

[Af Rahbæk Møller (SF) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 27. Fremsat 12/12 79).